

PYTANIE JAWNE

2.

SŁONIK

Człowiek wobec niestałości świata

**Omów zagadnienie
na podstawie znanych
Ci fragmentów Księgi
Koheleta. W swojej
odpowiedzi uwzględnij
również wybrany
kontekst.**

Wstęp

**Człowiek lubi stałość
i przewidywalność.
Dają mu one poczucie
bezpieczeństwa.**

**By zapewnić sobie takie
warunki, gromadzi różnego
rodzaju dobra, otacza się
przedmiotami, zaspokaja
swoje życiowe potrzeby.**

**Ciągle do czegoś dąży,
wyznaczając sobie kolejne
cele. Żyje w biegu, nie
zastanawiając się nad
marnością tego,
do czego dąży.**

SŁONIK

Teza

**Wszelkie dążenia człowieka
są daremne, bo w świecie
nie ma stałości. Wszystko
przemija.**

SŁONIK

Argument:

Biblijny Kohelet przypomina, że podstawową kategorią w życiu człowieka jest czas. Wszystko przemija i dlatego pogoń za doczesnymi dobrami nie ma sensu. Nic, do czego dążymy, nie jest trwałe. Człowiek przemija, a świat o nim zapomina.

Nie ma żadnej większej wartości poza Bogiem. Ani władza, ani mądrość, ani sława nie przynoszą szczęścia. Nie warto więc być zachłannym. Kohelet doradza nam dystans, przyjmowanie dobra i zła.

Zaleca też zachowywanie zdrowego rozsądku w różnych chwilach naszego życia.

SŁONIK

Kontekst

**W wierszu Daniela Naborowskiego
„Do Anny” podmiot liryczny mówi,
że wszystko jest chwilowe
i nietrwałe. Przemijają lata, przemijają
młodość, uroda i zdrowie. Zmieniają się
państwa. Pamięć staje się
ulotna. Czasowi podlega wszystko
– także przyroda.
Jedyną trwałą wartością jest miłość.**

SŁONIK

Zakończenie

Przedstawione przeze mnie argumenty podkreślają ulotność i nietrwałość naszego życia.

Ludzie wierzący wierzą w Boga jako jedyną wartość, która nigdy nie przemija. Ci, którzy nie wierzą, powinni skupić się na radościach dnia codziennego i docenianiu każdej chwili.

SŁONIK